
EMU — ÅTERVÄNDSGRÄND ELLER VÄG MOT FRAMTIDEN?

Det pågår en lätt yrvaken debatt om EMU i Sverige. Inläggen har ofta helt skilda utgångspunkter som leder till förvirrade meningsutbyten. Några diskuterar från principiella utgångspunkter om EMU i sig är en bra ekonomisk idé, andra om det är bra för Sverige medan åter andra fokuserar helt på konvergensvillkoren (som om det vore målet och inte medlet).

Diskussionen om EMU illustrerar också tydligt, i princip på samma sätt som medlemskapsfrågan, de svårigheter som svenska partier har att hantera det europeiska samarbetet utifrån sina klassiska politiska utgångspunkter.

I parti efter parti uppstår spänningar till följd av diametralt motsatta uppfattningar, även mellan personer och grupper som tidigare upplevt sig stå för ungefär samma uppfattningar inom respektive parti. Moderaterna förefaller inte längre vara något undantag därvidlag.

I det här numret av Svensk Tidskrift

ägnar vi EMU stor uppmärksamhet. Vi har bett några personer närma sig frågan från lite olika utgångspunkter. Göran Tunhammar ser många fördelar med en gemensam europeisk valuta. Men den viktigaste fördelen anser han är att EMU skulle bli ett kitt som håller samman Europa och som skyddar den inre marknaden från inre påfrestningar. Margit Gennser å andra sidan är skeptisk till idén om en gemensam valuta och menar att en spontan ordning där valutor flyter fritt och tillåts konkurrera med varandra skulle vara en fördel för Europas länder och inte minst medborgare. Johan Hakelius är inne på samma tankar men reagerar framförallt mot EMU-projektet som ytterligare ett storstilat och oåterkallligt projekt från den politiska överheten. — Just så centralplanerat och storstilat som det kommunistiska projektet var, menar han. Göran Lennmarker slutligen, ser EMU som en naturlig fortsättning på det europeiska samarbetet och som ett slut på släpphänt devalveringspolitik, inte minst i Sverige.